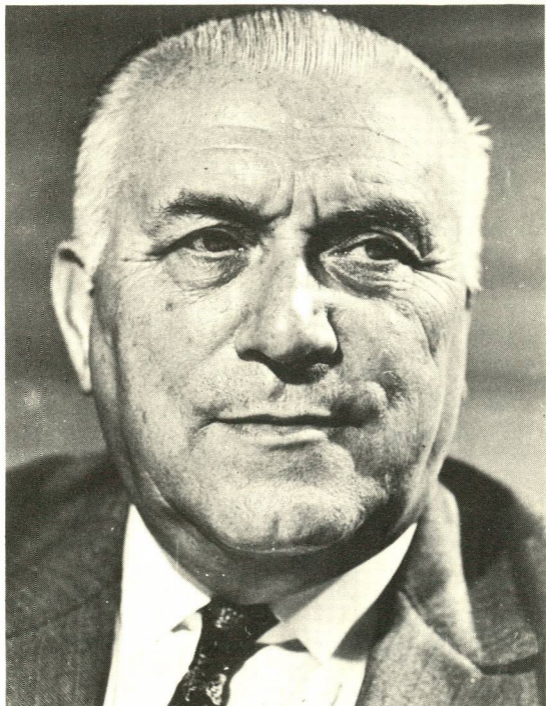

GELDERS, Frans, socialistisch politicus (Vilvoorde 28 februari 1905).

Zoon van Frans Gelders sr., die als socialistisch kamerlid in 1932 een rol speelde bij het opstellen van de eerste taalwetten. Gelders jr. was van 1947 tot '58 schepen van Vilvoorde, van 15 januari 1965 af burgemeester. Sinds 1949 volksvertegen-

woordiger voor het arrondissement Brussel Na dertien jaar mandaat nam hij in 1967 ontslag als voorzitter van de Brusselse Federatie van de Belgische Socialistische Partij (BSP); deze volgde sinds 1965 immers een anti-Vlaamse koers, uit protest tegen de taalwetten van 1963. Gelders wilde echter de taalwetten trouw blijven, tegen zijn federatie in. Bij de poll-verkiezingen van 1968 werd Gelders op een verkiesbare plaats behouden, terwijl alle andere Vlaamse kandidaturen werden geweerd of op onverkiesbare plaatsen gezet. Onder leiding van F. Gelders pleegden deze mandatarissen overleg in het Volkshuis te Vilvoorde en besloten als Vlaamse socialisten met een eigen lijst (Rode Leeuwen) op te komen. Zij haalden in 1968 45.870 stemmen, twee zetels in de Kamer (Gelders en H. Fayat) en één in de Senaat (P. Vermeulen). De Rode Leeuwen, door Gelders geleid, steunden de regering-Eyskens (1968-'71), terwijl de Brusselse Federatie in de oppositie ging. Ondanks druk van de BSP-leiding behielden de Rode Leeuwen in 1971 hun zelfstandigheid. Bij de wetgevende verkiezingen van 7 november 1971 kregen zij 43.455 stemmen, waardoor alleen Gelders herkozen werd.

Als burgemeester van Vilvoorde ondervond hij moeilijkheden met de Franstaligen uit Het Voor (Beauval). Ondanks hun druk en de steun van enkele gemeenteraadsleden houdt Gelders het bij „loketfaciliteiten”.

KAREL DE WITTE